

ընթացիկ

Ամ հերթական նստաքաղաքի մեկնարկը փառաբանական գործընթացների նոր դրոշմներում գրեթե չնկատվեց, թեև հասկանալի է, որ դրան հայելու նման արտացոլվելու են հենց խորհրդարանի ժառանգի վրա: Արդեն բավականին ձգվող սարածայնությունները, որոնք առաջացել էին ԱԺ կուսակցության իշխանածնե և ընդդիմադիր թեւերի միջև, հասան իրենց հանգուցալուծմանը: ԱԺ-ն փաստացի լուսալուսվեց: Հայաստանը, որ կուսակցության վարչությունն այլևս գոյություն չունի, իսկ հեղինակավոր գործերի միության նախագահ, Ամ դասգամավոր Հմայակ Հովհաննիսյանից. «Պա ցավագին գործընթաց է և քանի որ չի ավարտվել, ցանկացած գնահատական կարող է ազդել որոշեցի վրա: Բայց ես գտնում եմ, որ եթե մարդիկ արթնանան և մտածեն, որ չեն կարողանում ընդհանուր եզրեր գտնել, դեռ է ճշմարիտ փոխարարակցությունը: Պա ցավագին ավելի է, քան մեկ հարկի սակ գաղափարական սարածայնություններ ունենալը: Տարօրինակ է, որ դառնալուսնը տեղի է ունենում ոչ թե գաղափարներն են դավանելու և ըստ այդմ ընդդիմադիր, թե՛ իշխանածնե են լինելու:»

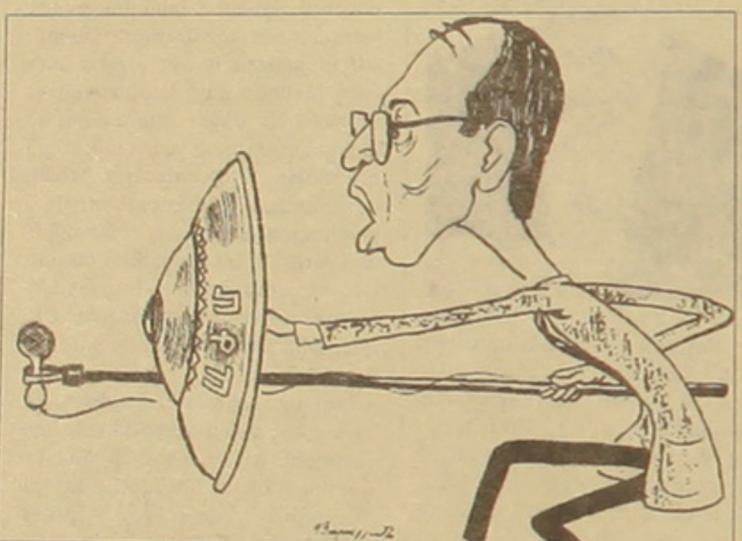
Մեծ հերթական նստաքաղաքի, Ամ դասգամավոր Հմայակ Հովհաննիսյանից. «Պա ցավագին գործընթաց է և քանի որ չի ավարտվել, ցանկացած գնահատական կարող է ազդել որոշեցի վրա: Բայց ես գտնում եմ, որ եթե մարդիկ արթնանան և մտածեն, որ չեն կարողանում ընդհանուր եզրեր գտնել, դեռ է ճշմարիտ փոխարարակցությունը: Պա ցավագին ավելի է, քան մեկ հարկի սակ գաղափարական սարածայնություններ ունենալը: Տարօրինակ է, որ դառնալուսնը տեղի է ունենում ոչ թե գաղափարներն են դավանելու և ըստ այդմ ընդդիմադիր, թե՛ իշխանածնե են լինելու:»

Մեծ հերթական նստաքաղաքի, Ամ դասգամավոր Հմայակ Հովհաննիսյանից. «Պա ցավագին գործընթաց է և քանի որ չի ավարտվել, ցանկացած գնահատական կարող է ազդել որոշեցի վրա: Բայց ես գտնում եմ, որ եթե մարդիկ արթնանան և մտածեն, որ չեն կարողանում ընդհանուր եզրեր գտնել, դեռ է ճշմարիտ փոխարարակցությունը: Պա ցավագին ավելի է, քան մեկ հարկի սակ գաղափարական սարածայնություններ ունենալը: Տարօրինակ է, որ դառնալուսնը տեղի է ունենում ոչ թե գաղափարներն են դավանելու և ըստ այդմ ընդդիմադիր, թե՛ իշխանածնե են լինելու:»

ԱԺ-ն փայփայլում է ինֆամաֆրման ֆոդի սակ

Ի՞նչ է լինելու համարում ինֆամաֆրման ճակատագիրը

ժյունը Շավարս Բոչայանը, Արևալ Ասրոյանը դուրս եկան ԱԺ Երբից: Միաժամանակ սակայն հայաստանը, որ կուսակցությունից դուրս եկած անդամները ծեւավորելու են նոր փառաբանական ուժ, որը, ի դեմք, ինչպես է. Բոչայանն է հավաստում, կոչվելու է Ազգային ժողովրդական կուսակցություն, և ներկայումս ընթանում են կանոնադրության, ծրագրի, հիմնադիր հանձնաժողովի ձևավորման աշխատանքները: Գնալով դրան, ԱԺ-ն փորձում է ձեւավորել նոր վարչություն, իսկ կուսակցության ղեկավարը, չնայած վարչությունից դուրս գալուն, Երևանում է մնալ Վազգեն Մանուկյանը: Նախկին բավականին ազդեցիկ փառաբանական այդ կազմակերպության փայփայլումը, սակայն, ոչ մի կերպ ընդունել չի ուզում ԱԺ անդամ, Ամ դասգամավոր Հիլարե Բերկյանը: «Դեռևս նոր կուսակցություն չի ձևավորվել, ոչ ոք կուսակցությունից չի հեռացել, ինֆամաֆրման վեց անդամներն էլ կուսակցության անդամ են, ուղղակի մի խումբը, ովքեր վարչության անդամ չեն ընտրվել, այսինքն ընդունեցին, որ իրենց գիծը դարձրին, հայաստանից, որ ձեւավորելու են նոր կուսակցություն:» «Պարտությունը» սակայն ծայրահեղորեն այլ կարծիքի են: Արևալ Ասրոյան. «ԱԺ-ն իր նոր վարչությունը չի ձեւավորել: Զվեարկությունը ընդունվեց վարչության 21-25 անդամ ունենալու առաջարկը: Այսօր նվազագույն 21-ից ընտրվել է ընդամենը 7 վարչության անդամ: ԱԺ-ն ունի նախագահ, ունի խորհուրդ, սակայն փաստորեն չունի վարչություն: Կամ ԱԺ-ն, հստակեցնելով մոտեցումները, նոր համագումար է կազմակերպելու և վարչություն է ստեղծելու, կամ դառնալու է:»

փարական հողի վրա, այլ անձնավորված է: Իսկ նման խնդիր ԱԺ-ն իսկապես ուներ, օրինակ, կուսակցության Երևանում ընթանում էր զարգացում չէին հասնում Արևալ Ասրոյանի հախուռն դրսևորումները և կուսակցության կամ ինֆամաֆրման անունից արվող ինֆամաֆրման, չհամաձայնեցված հայաստանությունների հետ:

Ինչպես վերջապես փորձ է արվում լուծում սալ գործի անհավասար էր իր հեղինակությունը և նոր խորհրդարանական ընտրություններին մոտենում է արյունաբանվելով: Պարզապես ծիծաղելի է թվում ինֆամաֆրման դասակարգը: Եթե կուսակցությունը չլիներ առաջին կամ ամենավազմ երկրորդ, երրորդ հեղինակությունները, գուցե բերվող փաստերը ճշմարտական լինեին, առավել է, երբ հասարակության մեջ այս ուժը առավելապես հանդես էր գալիս անձնավորված: Մյուս կողմից սա թեբեւ առաջին փայլը կարող է լինել այլ կուսակցությունների համար վերջապես թողնելու երկակի փառաբանական կեցվածքները և հստակ որոշելու աչ թե ծայր գաղափարներն են դավանելու և ըստ այդմ ընդդիմադիր, թե՛ իշխանածնե են լինելու:»

Եվ չնայած փոխադարձ չկայացման շուրջ բերվող փաստերից, երկու թեւերն էլ ընդունում են, որ այդ փայլը անհրաժեշտ էր հենց թեկուզ ներքին մարման համար: Սակայն արդյո՞ղ դա հեռավորում է իրականությունից: «Ազգ» փորձեց դարձնել Հայաստանի փառաբանական

Հայաստանյան դասգամավորները դիմում են ԼԳՏ նախագահ Արկադի Գուկասյանին

Ամ դասգամավոր, ՀՀ-ի ինֆամաֆրման անդամ Կիմ Բալայանի նախաձեռնությամբ դիմում է հղվում ԼԳՏ նախագահ Արկադի Գուկասյանին հետևյալ բովանդակությամբ. «ԼԳՏ-ում Երևանում կողմ «Մամվել Բաբայան է մյուսներ» փրեական գործի դասախոսությունը գեներում է հասարակության ուշադրության կենտրոնում: ԱԺ-ների հակասական լրացվողությունից ընդհանուր առմամբ երևում է, որ դասախոսությանը որոշակի սկզբներ են ձեռք բերվել, որոնք խիստ կասկածի սակ են դնում 2000 թ. մարտի 22-ին ԼԳՏ նախագահի դեմ ահաբեկությանը Մամվել Բաբայանի մասնակցությունը: Մեզ համար մարդկայնորեն հասկանալի է Ձեր վիճակը առաջին հերթին որդես նույն գործով տուժող կողմ, սակայն, դիմելով Ձեզ, ցանկանում են հավասար Ձեր բարձր առաջնությունը և վստահություն հայտնել, որ որդես ԼԳՏ նախագահի և օրինակաբանության երախտավոր կստեղծել անհրաժեշտ դասախոսությունը գործով օբյեկտիվ, արդարացի դասավորել կայացնելու համար:»

Սեզ համար մարդկայնորեն հասկանալի է Ձեր վիճակը առաջին հերթին որդես նույն գործով տուժող կողմ, սակայն, դիմելով Ձեզ, ցանկանում են հավասար Ձեր բարձր առաջնությունը և վստահություն հայտնել, որ որդես ԼԳՏ նախագահի և օրինակաբանության երախտավոր կստեղծել անհրաժեշտ դասախոսությունը գործով օբյեկտիվ, արդարացի դասավորել կայացնելու համար:»

Դիմումը ստորագրել են 50-ից ավելի դասգամավորներ, սակայն, Կիմ Բալայանի հավաստմամբ, ստորագրությունների բավանակի խնդիր դրված չէ: Ավելակիների մասին, սակայն Բալայանը խուսափեց խոսել: Գ. Ա.

ՀԱՆԴԻՊՈՒՆԵՐ

Նախագահ Բոչայանն իրոք հանդիպել է Արմեն Մարգարյանի հետ, բայց...

Անցյալ հինգշաբթի օրվա մեր համարում, վկայակոչելով Լուսինյանի մեր ընթերցողներից մեկին, տեղեկացրել էին, որ հանրապետության նախագահը դեկտեմբերին Շառլ Ազնավուրի համերգին մասնակցելու առիթով Փարիզում եղած ժամանակ հանդիպել էր Մեծ Բրիտանիայում ՀՀ նախկին դեսպան Արմեն Մարգարյանի հետ և առանձնազրույց ունեցել, որի ընթացքում նրան առաջարկել էր վերստին ընդունել նախկին դեսպանը: Երեկ

նախագահի մամուլ գրասենյակից «Ազգին» տեղեկացրին, թե մեր այս տեղեկավորության առաջին մասը լրիվ համապատասխանում է իրականությանը, և թե ՀՀ նախագահը Երևանում էր հանդիպելու Արմեն Մարգարյանի հետ: Սակայն, ավելացրին նույն գրասենյակից, այդ զրույցի ընթացքում ընդհանրապես չի շեղվել Ա. Մարգարյանի նախկին դեսպանը վերստին ընդունելու հետ կապված որևէ հարց:

Հանդիպում Լիբանանում Ֆրանսիայի դեսպանի հետ

Փետրվարի 2-ին Լիբանանի խորհրդարանի անդամներ Հակոբ Գասարյանը, դոկտ. Եղնիկ Երեմյանը, Ժան Օդասախյանը և Մերձ Թուրքիայից հանդիպում են ունեցել Լիբանանում Ֆրանսիայի դեսպան Ֆիլիպ դը Զոն-Քիեի հետ, վերջինիս փառաբանական խորհրդականի և դեսպանության ֆաստիգատի ներկայությամբ: Հայ դասգամավորները դեսպանին են փոխանցել իրենց շնորհակալական նամակները:

ուղղված նախագահ Ժակ Շիրակին, Հայոց ցեղասպանության մասին բանաձևի իր ստորագրությամբ օրենքի ուժ սալու համար: Խոսակցության ընթացքում արժանապատիվ է նաև Մերձավոր Արևելքում սիրող կազմակերպության Երևանի կենտրոնը, ինչպես նաև Լիբանանի կառավարության մեջ նախարարական 2-րդ դուրսի ունենալու վերաբերյալ լիբանանահայ համայնի դաշնակցությունը:

Փախսականները լուսնաբերում են անվճար բնակարաններ և Ադրբեյջանում թողած գույքի փոխհատուցում

Ադրբեյջանից Հայաստանում աղյուսանած փախսականները մի դիմում են ուղղել ՀՀ նախագահին, Ամ խոսնակին, վարչապետին, փախսականների վարչության ղեկավարին, ՄԱԿ-ի և ԵԱՀԿ-ի հայաստանյան ներկայացուցչություններ՝ իրենց կենսամակարդակի վերաբերյալ Երևանում գրեթե անհրաժեշտ դեպքերում: Ադրբեյջանից արհեստագործները և այլ լուսնաբերողները ընդգրկում են, թե իրենց կենսամակարդակը 3-4 անգամ ավելի ցածր է ՀՀ փախսականների համեմատությամբ: Նրանք առաջարկում են փախսականների ներկայացուցիչների անկախ մասնակցությամբ, ՀՀ Ամ դասգամավորներից գումար էլ ժամանակավոր մի հանձնախումբ, որը կզբաղվի 1990-ից կուսակցական խնդիրները լուծմամբ: Մասնավորապես, դաս

հանցում են կոմունալ, բժշկական, սրահադասարան, հեռախոսային և այլ ծառայություններից անվճար օգտվող հնարավորություն, ինչպես նաև անվճար կրթություն և հարկերից ազատում: Փախսականներն անխուսափելի են համարում նաև այստեղ իրենց զբաղեցրած բնակելի տարածքների, հանրակացարանների և այլնի անվճար սեփականացումը: Ադրբեյջանում թողած գույքի փոխհատուցում: Եթե իրենց լուսնաբերում ընթացքում, փախսականներն ստանան նաև 2001-ի գարնանը երևան-ժնե երբ իրականացնել և իրենց խնդիրները ներկայացնել անմիջապես ՄԱԿ-ի փախսականների գծով գերագույն հանձնակազմին: Դիմումը ստորագրել են 645 ընտանիքի ներկայացուցիչներ:

Միայն և միայն շղաներ...

«Ազգ» ընտանիքում ազգային ավանդույթները Երևանում կան: Նույնիսկ, ովքեր մեր ընտանիքին մաս են կազմել հանձնաժողովը վերջերս, սիրով ու հաճույքով են ենթարկվում այդ օրինակաբանությանը, ինչպես լրագրող Թաթուլ Հակոբյանը, որի շիկինը Արմինե Մանուկյանը, երեկ լույս աշխարհ բերեց առաջին արու գավակին Արմենին: Չեմունեն ընտանիքում են մյուս հարազատներին:

ՆԵԱՆԱ-ԽՈՍՈՒՅՈՒՆ

Կիրակի օրը Տավուշի մարզի Բաբայան ավանում (նախկին Կարսի) հիմը դրվեց «Ազգ» մեկ այլ անդամի լրագրող Գոռ Աբրահամյանի աղյուս ընտանիքի: Գոռը և Ռուզանն Նեանախոսություն արտադրության ընթացքում միմյանց խոսակցության ազգային մի լավ ընտանի կազմել:

Ռուսումնական սարվա երկրորդ կիսամյակը Լոռու մարզի Սոփիակի սարածաքաղաքի Մարամբե գյուղի դպրոցականները կսկսեն նոր մասնաճեղում: Մինչ այդ դպրոցը գործում էր Տնայնում: Փետրվարի 5-ին դպրոցի բացման արարողություն էր, որին մասնակցում էին մարզպետ Հենրիկ Բոլինյանը, փոխմարզպետ Արամ Բոչայանը, այլ դասախոսներ: Դպրոցը՝ 192 աշակերտ-սեղով, կառուցվել է ղեկավարների Երևանում: Պեթյուրեով հակացվել է 76,7 մլն դրամ: Հիմնարկական աշխատանքներ սկսվել էին 2000 թ. հուլիսին, որն իրականացրել է «Սոփիակ-2» ԲԲԸ-ն (նստում էր Հ. Կալասյան):

«ԱԶԳ» ՕՐԱԹԵՐԹ
Հրատարակության մի օր
Հիմնադիր և հրատարակիչ
«ԱԶԳ ՕՐԱԹԵՐԹ» ՍՊԸ
Երևան 375010, Հանրապետության 47
Ֆոն: 374-1-562863
e-mail: azg2@aminco.com
www.azg.am

Գլխավոր խմբագիր
ՅԱԿՈԲ ՄԵՏԻՍԵԱՆ / հեռ. 521635

Խմբագիր
ՊՄԻՌՅՈՒՆ ՅԱԿՈԲԵԱՆ / հեռ. 529221

Տնօրեն
ՅԱՐՈՒԹԻՆ ԱՍՍԵԼԵԱՆ / հեռ. 529353

Համակարգչային
ծառայություն / հեռ. 562941, 582483

Apple Macintosh
համակարգչային շարժումը
«Ազգ» թերթի
Յղումը «Ազգին» դասախոսի է
Երբեք չեն գրախոսում ու չեն վերադարձում

«AZG» DAILY NEWSPAPER
Editor-in-chief
H. AVEDIKIAN / phone: 521635
47 Hanrapetoulian st.,
Yerevan, Armenia, 375010

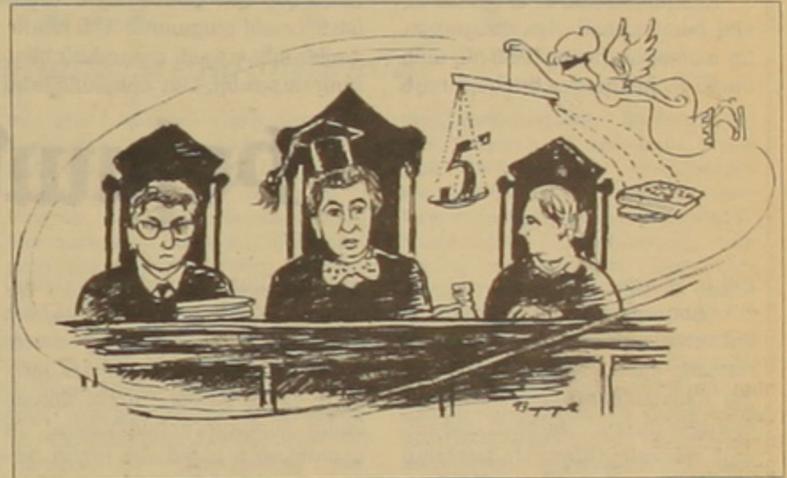
Մահմանադրական դասարանը 5 օրեկան է

ՄԳ-ն որևէ սուրբյակի սերագրությունը սակ չի եղել և չի լինելու

Փետրվարի 5-ին ՀՀ Մահմանադրական դասարանի նախագահ Գազիկ Հարությունյանը ՄԳ մամուլի ծառայության առաջարկությամբ կազմակերպել էր հանդիպում լրագրողների և լրատվության միջոցների հետ՝ որոշ չափով ներկայացնելու իրենց հնգամյա աշխատանքները:

1996 թ.-ի փետրվարի 6-ին հիմնադրվել է ՀՀ ՄԳ-ն: Այսօր լրանում է դասարանի հիմնադրման 5-րդ տարեկիցը:

Պրն Հարությունյանը հենց հանդիպման սկզբում տեղեկացրեց, որ հասույթություններ, որոնք հիմնականում առնչվել են մարդու իրավունքների հիմնահարցերին: Հակասահմանադրական է ճանաչվել նաև ՀՀ ոստիկանների 16 դրույթ: Ընդունվել է առնվել փաստից ավելի ընտրական վեճ, որտեղ, որտեղ բարդագույն գործ, ՄԳ նախագահը հիշատակեց 96 թ.-ի նախագահական ընտրությունների հետ կապված գործը, որը «բավականին ծանր էր, հակառակ էր քեզ նկատի ունենալով, որ մեր ՄԳ-ն ընտրական վեճերի լուծման փչ փորձ ունի»:

- Վերջին հարցը: Թուրքիայի հասարակական կարծիքում մի փչ խառնաձուլություն է: Ըստ Թուրքիայի հասարակական կարծիքի՝ 1915թ. Անատոլիայում ներքին պայքարում է եղել, ես եւ էլ եմ այդպես կարծում: Այն ժամանակ օսմանցիներն ուժեղ են եղել, նրանք են հաղթել, հայերն ուժեղ լինելու, իրենք կհաղթեն: Թուրքիայի հասարակական կարծիքով, օսմանցիներն իրենց երկրի սարժակային ամբողջականության պահպանման համար հայերի տեղահանության որոշում ընդունեցին: Որն իրագործելու ժամանակ զոհվեցին 500-600.000 մարդ, եւ Թուրքիան դա ընդունում է:

1915 թ. եղել է Սուլթան Համիդի ժամանակ, նաև դարասկզբին, ավելի վաղ, այլ օրինակներ էլ կան: Կարծեմ վերաբերմունք, եւ բնական է, որ դա եղավ դաստիարակչական ժամանակ, դաստիարակչական ժամանակ, դաստիարակչական ժամանակ: Բնական է, որ հայերը կարող էին ինչ-որ դիրքում ունենալ:

Պե՞տք է վերցնել ցեղասպանության մասին ՄԱԿ-ի համադասարանական բանաձեռը, նայել կես առ կես եւ փորձել գնահատել, թե այն, ինչ եղավ այն ժամանակ Թուրքիայում, այդ բանաձեռի օրգանակներում տեղավորվում է, թե՞ ոչ:

Անգամ եթե դուք համարում եք, որ դա ցեղասպանություն չի եղել,

այլ ընկալում ունի, եւ ես չեմ ցանկանում սկսել զեղում երկխոսությունը, որ դեռես չկա, դարձնել միջոցավորված: Համոզված եմ, որ մենք դեռ հնարավորություն կունենանք, որ Թուրքիայի հետ Հայաստանը մե՞տք է ունենա երկխոսություն:

Ես միայն մեկ բան կցանկանայի ասել, որ ուղղված է հավանաբար եւ թուրք ժողովրդին, եւ դեկլարացիայում, մենք հարեանք ենք եւ հասկանալի է, որ ոչ Թուրքիան, եւ ոչ էլ մենք չենք փոխելու մեր աշխարհայեացիական դիրքը: Կարծում եմ, որ երկուսս էլ մե՞տք է Կահազգրված լինենք սեղծելու բարիդրացիական հարաբերություններ: Համոզված եմ, որ աղագային ուղղված հարաբերություններ

ՀԱՎԵՆԱԾ

Թուրքիան իբր ցավակցում է, բայց ներողություն չի խնդրում

Ուրբաթ օրվա մեր համարում ներկայացրել էինք թուրք հայտնի լրագրող Սեմսեդ Ալի Բիրանդի հարցազրույցը նախագահ Ռոբերտ Զոհրաբյանի հետ այնպես ինչպես տղազրվել էր «Թուրքիա Դեյլի Նյուզ» թերթի նախորդ օրվա համարում: Հարցազրույցի զուգահեռ տեսագրություն-ձայնագրություն (որի տրանսկրիպցիան մեզ է տրամադրել ՀՀ նախագահի մամուլ գրասենյակը), տարգմանում է, որ համեմատաբար փոքր մի ֆանի հատվածների շարքում թուրք լրագրողը գրույցից կրճատել է մի կարեւոր հատված, որտեղ խոսակցությունը գտն է 500000-600000 հայերի զոհվելու փաստը, Ալի Բիրանդն ասում է, որ իբր Թուրքիան այդ փաստն ընդունում է, դրա համար ցավակցում, սակայն ներողություն չի խնդրում:

Թուրքիան ցավակցում է, սակայն ներողություն չի խնդրում:

Դուք ասում եք, թե 1,5 միլիոն մարդ է զոհվել (թե այդքան մարդ Անատոլիայում ընտել էր աղբյուրում, ես չգիտեմ, բայց դա ուրիշ խնդիր է), եւ դա որակում եք որոշեց ցեղասպանություն: Թուրքիայի հասարակական կարծիքը դա չի ընդունում որոշեց ցեղասպանություն, եւ հարց է առնում, թե ինչու մենք մե՞տք է ներողություն խնդրենք մի բանի համար, որ չենք արել:

- Եթե դուք ընդունում եք, Թուրքիայի հասարակական կարծիքն ընդունում է, որ 500.000-600.000 հայ իսկապես զոհվել է եւ Եւրոպայի մեծ ֆանակ էլ արտասվել, արդյոք դա չի՞ կարելի Գեղասպանություն որակել:

- Բայց դա եղել է փոխադարձ, դաստիարակչական ժամանակ թուրքեր էլ են զոհվել:

- Կարծում եմ, չե՞ք կարողանա որեւէ ցեղասպանության օրինակ բերել, որը չի կասարվել որեւէ դաստիարակչական ժամանակ: Այն, ինչ եղել է Թուրքիայում, եղել է ոչ միայն

հնարավոր է ինչ որ եղել է, դրա համար ներողություն խնդրել, թե՞ ոչ: Կրկնեմ, աշխարհում տեղի ունեցած բոլոր այն երեւոյթները, որ ուրակվել են իբրեւ ցեղասպանություն կամ նմանափոխ որակումներ են ստացել, տեղի են ունեցել դաստիարակչական ժամանակ, նախադաստիարակչական ժամանակ: Դա չի արդարացում այն երեւոյթը, որ եթե դաստիարակ է, կարելի է տեղահանել մի ամբողջ ժողովուրդ ընտանիքներով, կանանց, երեխաներին ֆեւել Դեր Զոր այդպիսի զոհերով, կրել իրենց հայրենիքից, ճնից:

Դրա համար կարելի՞ է ներողություն խնդրել:

- Թուրքիայի հասարակական կարծիքը սարքեր է Չեր տեսակետից: Վերջացնելով ցանկանում եմ ասել, որ մեր ծրագիրը կարող է ուղեծ իրենց հանրային թուրք ժողովուրդին, նախագահին եւ վարչապետին, այլ դաստիարակչական անձանց: Ի՞նչ ուղիղ ասելիք ունե՞ք նրանց:

- Այս խնդիրը մի փչ սուր հարց է, հասկանում եմ, որ այն Թուրքիայում

մե՞տք է կառուցել ճիշտ հիմքեր վրա, եւ մենք չենք կարող մոռանալ այն, ինչ եղել է Թուրքիայի ֆայլը կոմյունիստ հարաբերությունների լավագույնը, զարգացմանը, կվերացնի այն լավատեսությունը, որ կա այսօր:

Մենք ունենք դաստիարակչական ժամանակաշրջան: Հայաստանի Հանրապետության անկախությունը ձեռք բերելու հաջողությունը ցրափակումը: Ու՞մ կողմից: Թուրքիայի: Ինչու: Արդեքեանի հետ չծագրված հարաբերությունների դաստիարակ: Մեր հարաբերությունները սկսեցին լրիվ այլ հարթության մեջ:

- Որեւէ խնդիր չլինելու համար կրկնեմ. Հայաստանի նախագահն ասաց, որ Թուրքիայի կողմից Գեղասպանության ճանաչման դեղումը Հայաստանը Թուրքիային դաստիարակչական ժամանակաշրջանի մասին չի ներկայացնի: Եթե դաստիարակչական լինեն, կլինեն Սփյուռքի կողմից, Հայաստանն առաջ չի ֆաշի սարածների եւ փոխհասուցման խնդիր:

- Ես դա ասացի նաև Եվրոպայի խորհրդի ամբիոնից, մի ֆանի օր առաջ:

Անկարայի հեռուստատեսությանը 6-ժամյա ցասկոս բանավեճ Հայոց ցեղասպանության շուրջ

Սկզբում էր 15 րոպեանոց ֆիլմի ցուցադրումով, որտեղ հայերը, ենթադրաբար, կոտորում էին թուրքերին: Սառնակիցները, մեկ առ մեկ խոսք առնելով, հայերին մեղադրեցին Չեչենում, Վանում եւ այլ վայրերում կազմակերպած խոտլությունների եւ աղսամբությունների մեջ կրկնելով մեզատես հնչած հանկերգը:

Համարյա միաժամյա նրանք մեծեցին իրենց հասցեին եղած ցեղասպանության «կեղծ մեղադրանք» եւ հարձակողական բնույթի ակնարկներ հնչեցրին ֆրանսիական խորհրդարանի եւ ցանկացած այլ խորհրդարանի դեմ, որը կհամարձակվեր նման մեղադրանքներ հարուցել Թուրքիային: Նրանցից մեկը նույնիսկ այնքան առաջ գնաց, որ դիմելով ֆրանսիական խորհրդարանին ամբարսավանդեմ հայտարարեց. «Ինչպե՞ս եք համարձակվում մեղադրել հզոր ու փառավոր Օսմանյան կայսրությանը նման ոճրագործության մեջ»:

Մեծուրբան եւ ինժնարարացման մոլուցիկ առեւտրում այս ներկայացման մեջ միակ այլախոհը դուրս, Թաներ Ալչամն էր: Նախան նրան

ներկայացնելու, հաղորդվածը հեռուստատեսությունում տեղյակ դաստիարակչական ժամանակաշրջանի մի օրվա զրեւի հեղինակ է: Նովեցին թուրքերն հրատարակված «Թուրք ազգային ինժնությունն ու Հայկական հարցը» եւ «Հայերը եւ ցեղասպանությունը: Սամբուլի զինվորական դասավարությունն ու թուրքական ազգային Եւրոպայում» զրեւի անունները: Վերջինս նա դուրսուրական դիստրացիայի թեման էր Հանուկերի համալսարանում:

Երբ Ալչամի հերքը հասավ, նա իր խոսքը սկսեց իղում կասարելով այդ օրվա «Գյուրեթում» տղազրված մի հոդվածի: Դրանում էր թուրք Օզկոմ անունով լրագրողն իր համաձայնությունն էր հայտնում «Միլիթը» թերթի իր գործընկերոջ Յակուզ Բայդարի այն մտքին, որ «Գյուրեթում» մի ֆանի օր առաջ տղազրված լուսանկարն անվայել ու անդաստեղծ է: Հայերին վիրավորելու նպատակով թերթի լրագրողները Կոմիտասի արձանի մոտ մի օրն են գեղատեսիլ, որը միգուց է արձանի վրա: Ի դեղ, Բայդարն անձամբ զանգահարեց ծրագրի ընթացում արտահայտելու իր վրդովմունքն այդ առիթով: Նա մասնավոր

րապես ասաց. «Ես միշտ համոզված եմ եղել խիզախություն ցուցաբերելու եւ Թալեթին ու իր ընկերներին իրենց չարագործությունների համար հանդիմանելու անհրաժեշտության մեջ: Կոմիտասն այդ ողբերգության միայն մեկ օրինակն է: Այդ մարդիկ (Թալեթն ու իր ընկերները) մեր Դուր Դոթերն են, մեր Բերիաներն ու Սալիմները, եւ ինչքան օրն մենք նրանց դաստիարակչական կանչեմք, այնքան լավ, այնքան մեծ կլինեն մեր հնարավորությունները ձեռքագրվելու ցեղասպանություն գործած լինելու մեղադրանքներից»:

Անդրադառնալով ծրագրի սկզբում ցուցադրված ֆիլմին, Ալչամը նեցք, որ այնտեղ այնքան օրն էին անձեռնությունները, որ բոլորովին չլուրջ է ներկայացվել հանրությանը: «Մենք մեղավոր չենք» հանկերգը, զուգորդված հայերի որոշեց գուրեթի անընդհատ հնչող մեղադրանքներին, մեծապես վնասում է մեզ թուրքերին, թուրքական դաստիարակչական, ասաց նա եւ աղա ձայնը բարձրացնելով Եւրոպային: «Միևնույն մե՞տք մեզնից չեղանցներն այդ ոճիրը Գեղասպանությունը (սոյիլիմ) գործադրողներից, երբեք

լրագրողների համար նյութ է դասարանը, որտեղ փորձել է ամփոփել սահմանադրական արդարադատության ներկա իրավիճակը եւ հեռանկարների վերաբերյալ իրենց մտեցումները, ի մասնավորի՝ ՄԳ-ի գործունեության մասին: Նա նեցք, որ նյութի առաջին մասում ներկայացված է, թե ինչ է սահմանադրական արդարադատություն. «Շատ հաճախ սահմանադրական վերահսկողությունը Եվրոպայում են սահմանադրական արդարադատության հետ, վերահսկողության համակարգը դասական սահմանադրական վերահսկողության համակարգի հետ»:

Ըստ որն Հարությունյանի, սահմանադրական վերահսկողությունը ցանկացած երկրում անհրաժեշտություն է սահմանադրության գերակայությունը երաշխավորելու համար: «Սահմանադրական վերահսկողությունն այն միջոցն ու հնարավորությունն է, որն աղա հոտվում է հասարակության կայունությունը, զարգացման հաջողակությունը ու հարընթաց բնույթը»:

ՀՀ ՄԳ-ն այս տարիների ընթացում ինժնություն է առել ավելի ֆան 280 գործ, ընդունել է նաև Եւրո 400 աշխատանքային որոշում, հակասահմանադրական են ճանաչել միջազգային 5 ղայնանագրում ամրագրված դասարանը, որտեղ փորձել է ամփոփել սահմանադրական արդարադատության ներկա իրավիճակը եւ հեռանկարների վերաբերյալ իրենց մտեցումները, ի մասնավորի՝ ՄԳ-ի գործունեության մասին: Նա նեցք, որ նյութի առաջին մասում ներկայացված է, թե ինչ է սահմանադրական արդարադատություն. «Շատ հաճախ սահմանադրական վերահսկողությունը Եվրոպայում են սահմանադրական արդարադատության հետ, վերահսկողության համակարգը դասական սահմանադրական վերահսկողության համակարգի հետ»:

ՄԳ հնգամյա գործունեությունը վկայում է, որ Հայաստանում Սահմանադրական դասարանը, որտեղ ինժնություն համակարգ, իսկապես կայացել է, միջազգային որակիկայում ճանաչվել որտեղ ակտիվ գործող ՄԳ-ներից մեկը:

Ըստ Հարությունյանի, յուրաքանչյուր դասարան մարմին մե՞տք է լինի անկախ, որը կարող է գոյություն ունենալ, եթե աղա հոտված են անկախության 4 հիմնական երաշխիքներ (գործառնական, կառուցվածքային, սոցիալական եւ նյութական):

Լրագրողների հարցին, թե ՄԳ-ն երբեք ճնուստների ենթարկվել է, ՄԳ նախագահը դասարանը. «Սահմանադրական դասարանը որեւէ սուրբյակի ներազդեցության սակ չի եղել եւ չի էլ լինելու»:

Պրն Հարությունյանի կարծիքով անորոշալ երեւոյթ է, որ այսօր ֆաղաֆահն եւ ՄԳ-ն որեւէ առնչություն չունեն, եւ Սահմանադրության բարեփոխումների օրգանակներում իրենք առաջարկել են ՀՀ Սահմանադրության 100 եւ 102 հոդվածների նոր խնթագրություն, որը մեր երկրում կերաշխավորի սահմանադրական արդարադատության առավել արդյունավետ համակարգի կառուցում:

ՊԵՏՐՈՒՐ ԳՐԱԳՐԱԿԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆ

3 տարի անց

Սկիզբը էր 1
Սակայն ոչ 1988 թվականի ՀՀԸ ն էր նույնը 1997-ին, ոչ էլ Տեր-Պետրոսյանը: Առկա էր մի ճեմարանություն: 1988-ին Տեր-Պետրոսյանն այդ կազմակերպության առաջնորդներից է, մինչդեռ 1997-ին միակ զարգացողը ոչ փառաբանական այդ հանցագործ խմբակում, որը հակաօրինակն էր նրանց հրապարակման համար իրեն կից ուներ զինայրների խումբ: Որն իրագործում էր մարդասպանություններ և այլ ծանրագույն հանցագործություններ: Խոստովանեմ խաղաղության և արժանապատվության հետաքրքիր ընթացում է...

«Խաղաղության և արժանապատվության» կուսակցությունը աստիճանաբար 1988-ին, ամենեւին ոչ խաղաղասիրական կոչե-

ման, այն փառաբանական դասադասված էր: Ինչ վերաբերում է ազգային մտավորականությանը, հրապարակում այն սկզբում ոչ միայն երեւոյց, այլև, լուրջաբար ասած միկրոֆոնը լուրջում էր իր ձեռքում: Սակայն անվանի գրողներին, հրապարակախոսներին, դերասաններին երեւի թե լուրջաբար էր անհրաժեշտ հանդգնությունը, նույնպես հասնելու համար միջոցների մեջ խտրականություն չդնելու հասկացության բացակայությունը, նաեւ անունը կորցնելու վտանգը: Բացի այդ, անվանի մտավորականության ներկայացուցիչները, որոնք մարդ, փառաբանի ձեւավորվել էին խորհրդային երջանում: Նրանք բացառում էին խորհրդային մեծության փլուզման հնարավորությունը: Այդ ժամանակներվ

ղեկավարի և ուժային կառույցների հետ երկիրը վերածում են ռազմաուսիկական կոռուպցիոնական մեծության, անօրինական հարկաւորության հսակ համակարգով:

1995 թվականին Աժ-ի ընտրությունների ընթացքում կեղծիմն ու զեղծարարությունն այնքանիստ հսկայական չափերի են հասնում, որ կարելի է լինել, թե իշխանության ձեւավորումը ժողովրդավարական սկզբունքով փաստորեն վերանում է: 1996 թվականի նախագահական ընտրությունների արդյունքում ներառական ճգնաժամը խորանում է, որը խիստ բացասաբար է անդրադառնում Հայաստանի միջազգային վարկի վրա, ներառյալ հայ-ռուսական հարաբերությունները: Դրա հետ մեկտեղ մեկ անգամ

«Եվ ես»-ը հանած փաստորեն ստացվում է հինգ հոգի: Եթե անգամ ընդունենք, որ Տեր-Պետրոսյանի հրաժարականն արդյունք էր «անսեղանների» անհամաձայնության դարաբաղյան հիմնահարցի կարգավորման խնդրում, ապա այն հանգամանքը, որ չորսից երեքը Ա. Ղուկասյանը, Ա. Քոչարյանը, Վ. Օսկանյանը (Լիդարիսյանը մինչև 1998 թ. փետրվարը, համաձայն իր դիմումի, ազատվել էր լուրջացումից), ընդունեցին իշխանափոխությունը, ցույց էր տալիս նախկին նախագահի դիրքորոշման դարձվողական էությունը, որն անընդունելի էր թե բանակի, թե փառաբանական վերափոխվելու և թե որչափ հայ ժողովրդի համար:

Ժողովրդավարական ավանդույթներ ունեցող երկրներում նա-

են փառաբանական ուժերի վերադասավորում, բարձրագույն մակարդակում իշխանափոխության գործընթացի ավարտ: Դժվար է կանխագուշակել, թե ինչպիսի հետագա զարգացումներ կարձանագրվեն ներառական զարգացումների մեջ, սակայն մի իրողություն հստակ էր Քոչարյանի, Դեմիրճյանի, Սարգսյանի օրոք անհնար էր անգամ մտաբերել «նախկինների» վերադարձի որեւէ հնարավորություն: Հենց նրանք էին վերջ դրել սեռաբարության կուսակցի իշխանությանը:

Հոկտեմբերի 27-ի ոճագործությունը այդ երջանակի մոտ հույս արթնացրեց վերականգնել կորցրած դիրքերը: Պատահական չէ, որ հենց այդ խմբի ներկայացուցիչները հոկտեմբերի 27-ին հայտնվում են

Իշխանափոխություն

րով և կարգավորվում:

Նորագույն դասարանի մեջ կրկին ամենայն ուժգնությամբ Պարաբաղը լուրջանքում էր սարածախի մասկանդիության հարցի արդարացի լուծում: Սակայն այս անգամ լուրջանքը հնչում էր խորհրդային Միության համար միանգամայն նոր ներքին փառաբանական իրավիճակում: Բազում սնտեսական, սոցիալական, ազգային, փառաբանական խնդիրներ ունեցող գերմեթոքությունը կանգնած էր երկրնսրամի առջև փորձելով լուրջանքի կառավարման համակարգի հիմնարար սկզբունքները, իրականացնել որոշ ժողովրդավարական բարեփոխումներ, թե անհրաժեշտ ճանաչվեցին լուրջանքի մեծության համադասախան ինստիտուցիաները, աղափոխվել կայսրության հետագա ընթացքը: Հասարակական զարգացումը ընթացավ այլ երրորդ ճանաչարհով, խորհրդային Միությունը, որոնք բազմազգ, գաղափարախոսական, ավստրիսար մեթոքություն, փլվեց: 80-ականների վերջին 90-ական թվականների սկզբին, Պարաբաղյան բարձունքը տեղի էր ունենում համաբարախային առումով կարեւորագույն փոփոխությունների ժամանակներում և նրա ընթացքն ուղղակիորեն ժամանակավորված էր գերմեթոքության փլուզման և աշխարհափառական նոր իրողությունների հաստատման հետ: Ո՛վ էր կանգնելու հիմնովի ազգային գարթոն ժամանակավորող ազգային բարձունքն զուլիս խորհրդային Հայաստանի համայնավար ղեկավարները, ազգային մտավորականության ներկայացուցիչները, թե՛...

Հայաստանի ղեկավարության ներկայացուցիչները մարդիկ էին, որոնք անցել էին կուսակցական դորդ, որը սովորեցնում էր մեծ, լուրջ խնդիրներում իմնուրույն որոշում չընդունել: Նման սարի որոշումներն ընդունում են «վերելում», բացի դրանից, այդ բերքը կոռուպցիոնական էր, չէր վայելում ժողովրդի լայն զանգվածի համակարգը: Ազգության հրապարակում կարելի էր ակամաստես լինել հետաքրքիր կանոնների: Մի կողմից բեմահարակում գտնվող «Պարաբաղ» կոմիտեի ճղճղան հետնորները, որոնք ներկայանում էին իրենց ընթացք կոչելով, մյուս կողմից կենսկոմի, փառաբանի և երջանակների կոչով, գրեթե նույն ձեւով հազմված և այդ լուրջանքով բավականին իրար նման կուսակցական «նմանակախության» ներկայացուցիչները, մի անկունում հավաքված, փաստորեն դիտարկ դեռում, «վերելից» հրաման ստանալու և կատարելու լուրջանքային լուրջանքով: Այդ խավն անգոր էր իմնուրույն որոշ

հրապարակի բարձունքը, լայն զանգվածների գործողությունների ղեկավարումը ստանձնեց մարդկանց մի խումբ, որը ոչ միայն կորցնելու ոչինչ չուներ, այլև ժամանակի ընթացքում հասկացավ, որ ստեղծված իրավիճակն իրենց համար եզակի հնարավորություն էր հաստատվելու աստիճանում:

«Պարաբաղ» կոմիտեն, իսկ այնուհետև ՀՀԸ-ի առաջին երջանի ղեկավարությունը միջոցների մեջ ընտրություն չէին կատարում: Կոմիտեի անդամներից մեկը կոչում էր ժողովրդին փառաբանել խորհրդային զինվորների վրա, որոնք սկզբից ղեկավարում էին կիրառել: Նրան անհրաժեշտ էր արյունահեղություն: Մինչև այսօր լուրջ չէ, թե ով կազմակերպեց Մասիսում բուժակուման դեմքերը: Նրանք լուրջանքում էին կատարած, փողոցային «լուրջանքային» կանոնը հրոսակախմբեր, որոնք կոմիտեի հրահանգով անհրաժեշտության դեմքում իրականացնում էին խորհրդային Հայաստանի բարձրաստիճան ղեկավարների ձեռն ու ահաբեկչությունը:

Տարիներ անց կարելի է եզրակացնել, որ նկարագրված ամենաթողության մթնոլորտը արդյունք էր ժողովրդի մի մեծ զանգվածի երջանում ազգային հզոր գաղափարի ուժգնության հետեւանով այդ մարդկանց խմբի բարձր հեղինակության, բայց հիմնականը խորհրդային կայսրության գոյատևման համար կենսական հիմունքների փլուզման գործընթացն էր:

Գալով իշխանության և բարձունք ընթացքում ձեւավորելով երկրորդ և երրորդ երջանակի ՀՀԸ-ական ղեկավարներ, «Պարաբաղ» կոմիտեն (ՀՀԸ-ի առաջին երջանի ղեկավարները) ոչ միայն լուրջանքում չուներին երկրի սնտեսության ղեկավարման կարեւորագույն հիմնադրույթներից, այլև զուտ մարդկայնորեն անդաստատ էր ստանձնել համարադասության ղեկը: 1993 թվականից Հայաստանը հայտնվում է աննախադեպ սնտեսական աղետի մեջ: Տարիներ անցումն անցնում էր իսկապի մեջ, հարյուր հազարավոր մարդիկ արագադրում են, փաստորեն ղնչանում է երկրի սնտեսությունը: 90-ական թվականներին ձեւավորվում են սնտեսական կանոններ, որոնք ազգակցական և այլ կառույցով ուղղակիորեն առնչվում են Տեր-Պետրոսյանի հետ: Հսկայական հարված է կրում ազգային մշակույթը: Եզված երջանում «Պարաբաղ» կոմիտեի նախկին նախագահի կողմից մնում են միայն երկու հոգի Վ. Սիրադեղյանը և Բ. Արարիցյանը, որոնք իրենց

ևս ակնհայտ է դառնում, որ Տեր-Պետրոսյանի վարչակարգի կարեւորագույն հետնորդն ուժային կառույցներն են, այլ ոչ թե ՀՀԸ փառաբանական կազմակերպությունը:

Ով լուրջանքեց Տեր-Պետրոսյանի հրաժարականը

Մենք համաձայն չենք այն տեսակետին, որ Տեր-Պետրոսյանի հրաժարականն արդյունք էր դարաբաղյան հիմնահարցի կարգավորման խնդրում հայտնի սարածախայնությունների: Անուշտ, տեսակետների բախումն առկա էր: Սակայն նախագահի որոշման համար էական դեր ունեցավ այն հանգամանքը, թե ով էր լուրջանքում Տեր-Պետրոսյանի հրաժարականը և ինչու միայն ինչու: Հրաժարականը լուրջանքում էին հենց ուժային կառույցների ղեկավարները, առաջին հերթին լուրջանքային նախարար Վազգեն Սարգսյանը (այդ մասին վերջում է հրաժարականի նախորդող Վազգեն Սարգսյանի նշանակումը ասուլիսը լուրջանքային նախարարությունում): Այսինքն նրանք, ովքեր Տեր-Պետրոսյանի փառաբանությունը հետեւանով դարձել էին նախագահի կարեւորագույն հետնորդներ: Տեր-Պետրոսյանը հստակ գիտե՞ր զրկվելով վերջինից, առճակատման մեջ է մտնում իրական ուժերի հետ: Աղաքաղափարացված ՀՀԸ-ն, մեկ օրում ճամբարը փոխած խորհրդարանական մեծամասնությունը և անգամ հայաստանյան սնտեսական «օլիգարխներ» (մեր դասարանում «օլիգարխիկներ») գործում չէին: Գնահատելով Վազգեն Սարգսյանի փայլը, անհրաժեշտ է այն որակավորել որոնք փառաբանական հասունության և հայրենասիրության դրսևորում:

Հանկարծակի, որ Տեր-Պետրոսյանը, ընդհանրապես մի օր օրվեցիվ (երկիր գտնվել էր արտերազմի մեջ, ժողովրդավարական ավանդույթների բացակայություն և այլն) և սուբյեկտիվ (լուրջանքային կառույցային լուրջանքային հիմնարար հարցերում, այլակարծության մեծում և այլն) գործողների հետեւանով երկիրը տանում է փակուղի, Վազգեն Սարգսյանը դիմեց հայտնի գործողությունների:

Հրաժարականից նախորդող «Պարաբաղ», թե՛ խաղաղություն: Լրջանալու լուրջանքում էր Տեր-Պետրոսյանը նույն էր... Պարաբաղում և Հայաստանում հակամարտության կարգավորման գործընթացին փորձագիտական մակարդակով սիրադեղյան են ընդամենը վեց հոգի Ա. Ղուկասյան, Ա. Քոչարյան, Ա. Արզումանյան, Վ. Օսկանյան, Ժ. Լիդարիսյան և ես:

խազահների հրաժարականներն ունենում են այլ ընթացք: Սակայն, այդ լուրջանքային գոյատևման կարեւորագույն նախադրումներից է զարգացած փառաբանական համակարգի առկայությունը: Հանգամանք, որին ոչ միայն չնդադառնեց, այլև հնարավոր չափով խանգարեց Լ Տեր-Պետրոսյանը: Նրա օրոք փակվում էր հետադարձվում էին կուսակցություններն ու զանգվածային լրատվության միջոցները, կեղծվում բոլոր մակարդակի ընտրությունները, չվավորության մեջ աղորդ երկրում անցնում էր չինովնիկական սարքը, փորձ էր արվում լուրջանքային մակարդակով խախտել ազգային հիմնարար արժեքները (Հայ դաս, ազգային գաղափարախոսություն և այլն): Հրաժարականը և նրա ընթացքը (մեկը) արդյունք էր նաեւ ձեւավորված հասարակական հարաբերությունների և լուրջանքային մեթոքությունների, որոնք արձանակվել էին երկրում ուր սարիների ընթացքում:

Երեք տարի անց

Եթե իշխանափոխության գործընթացում ուժային կառույցները դերակատարում ունեն, ապա որոնք կանոն, հաստատվում է նրանց բացարձակ իշխանությունը: 1998 թ. փետրվարին Հայաստանում այդպիսի զարգացում չարձանագրվեց: Ավելին ընդհանրապես Տեր-Պետրոսյանի հրաժարականի հասարակական-փառաբանական մթնոլորտը երկրում լիցքաբախվեց: Կարեն Դեմիրճյանի վերադարձը փառաբանական աստիճանաբար և առաջ հետեւան էր Տեր-Պետրոսյանի հրաժարականի: Դեմիրճյանի վերադարձը ժամանակավորեց ժողովրդի մի որոշակի զանգվածի հասարակական-փառաբանական ակտիվացում: Տեր-Պետրոսյանի հրաժարականի հետեւանով ազատություն ստացան փառաբանախաղաղները, հնարավորություն ստեղծվեց փառաբանական կուսակցությունների ազատ, օրինական գործունեության համար: Իշխանափոխությունից անմիջապես հետո նման դրական տեղաբարձերը բացարձակ էր վարչապետ Ա. Քոչարյանի և լուրջանքային նախարար Վազգեն Սարգսյանի կեցվածով իշխանափոխությունն իրականացնել սահմանադրական ճանադարձով, երկրում ձեւավորել իշխանության օրինական ինստիտուցիաներ:

1998 թ. մարտին Հայաստանի նախագահ է ընտրվում Որոբեր Քոչարյանը, 1999 թ. մայիսին ձեւավորվում է Ազգային ժողովի նոր կազմ, որում մեծամասնություն է կազմում «Միասնությունը» դաշինքը Կարեն Դեմիրճյանի և Վազգեն Սարգսյանի գլխավորությամբ: Եզված իրադարձությունները ժամանակավորում

ՀՀ լուրջանքային նախարարությունում և փորձում ներազդելով Վազգեն Սարգսյանի զինակիցների վրա (ելնելով միանգամայն բնական զգացական սրամադրությունից), լուրջանքային անել ՀՀ նախագահին և երկրում իրականացնել ռազմական հեղափոխություն: Նրանք հստակ գիտակցում էին ստեղծված կացությունը միակ հնարավորություն էր վերադարձնել կորցրած իշխանությունը, փառաբանում մեծ վել և մեծված են ժողովրդի կողմից: Ընդհանրապես իշխանությունների զգաստության ու խոհեմության, վարչակարգի ռեսավրադիա տեղի չունեցավ: Համոզված ենք, որ այդ հնարավորությունը բացառվում էր նաեւ հետագայում, սակայն «խաղաղության և արժանապատվական կուսակցությունը» հույսը չի կորցնում: Տիրապետելով նյութական և լրատվական հնարավորություններին, այն ամեն կերպ բարունակելու էր փառաբանել հոկտեմբերի 27-ի ողբերգությունը և այդ գործով սկսվող դասավարության ընթացքը: Այնուհանդերձ, նախկին նախագահին ներկայացնող երջանակի ձգտումը վերականգնել կորցրած դիրքերը, բնական է: Ընդունելի չէ մեկ այլ հանգամանք իշխանության ամրախնդրում այդ երջանակի ներկայացուցիչների ներկայությունը, փառաբանել իրենց ընկալումների և թե ձգտումների մեջ նրանք ամեն կերպ հանդես են գալիս նոր փառաբանական իրողությունների դեմ:

Կատարված որոշակի անդարձը վերջին տարիների ներառական զարգացումներին վկայում է, որ Կարեն Դեմիրճյանի փառաբանական աստիճանում հայտնվելը, Վազգեն Սարգսյանի գործողությունները նույնպես չեն իրականացնել իրականացնել ստիճանագից Տեր-Պետրոսյանի երջանակին:

Իշխանափոխությունը, եթե ընթանում է սահմանադրական եղանակով, երկար գործընթաց է: Երեք տարի առաջ այն միայն սկսվեց: Բոլոր դժվարություններով և հակասություններով հանդերձ այն ավարտվելու է ավարտվելու է հաջողությամբ: Սակայն, որոնք ուրիշ հետագայում հասարակական-փառաբանական զարգացումները երկրում ընթանան բնական ճանադարձով, որոնք սիրաբար իրականացնող գերմանացուցումներից, անհրաժեշտ է իրացնել գործող փառաբանական համակարգ: Խնդիր, առանց որի լուծման սարքեր տեսակի արհավիրքներն անխուսափելի են, խնդիր, որի լուծումը ժամանակի համայնական է:

ՇՈՒՍՍ

Հայ Շախմատիստների միջազգային վարկանիշները

«Շախմատային Հայաստան» հանդեսն իր վերջին երկու համարներում զետեղել է ՖԻԴԵ-ի դասակարգված շախմատիստների վարկանիշները 2001 թ. հունվարի 1-ի դրությամբ: Միջազգային վարկանիշներ ունեն մեր հանրապետության 113 շախմատիստներ: Ցուցակի առաջին հնգյակն այսպիսին է. 1. Վլադիմիր Հակոբյան 2656, 2. Ռաֆայել Վահանյան 2641, 3. Սմբատ Լուսինյան 2607, 4. Կարեն Ասրյան 2582, 5. Արսաբես Մինասյան 2567 միավոր:

Կանանցից առավել բարձր վարկանիշներ ունեն գրոսմայստրներ Էլինա Դանիելյանը (2369) և Լիլիթ Սևրյանը (2339):

Սփյուռահայ շախմատիստների ցուցակն ավելի դասկարգված է. նրանում տեղ են գտել աշխարհի ասուրյակ երկրների 155 ներկայացուցիչներ: Իհարկե, առջևում Գարի Կասպարովն է: Անցյալ տարի նա Վլադիմիր Կարանիկի հետ մրցախաղում կորցրեց չեմպիոնի կոչումը: Այդուհանդերձ Կասպարովն աշխարհում բոլորից բարձր վարկանիշն ունի: Վերջերս հոլանդական Վեյկ ան Չեեի մրցաբաժնի հաղորդությունը, երբ նա հաղթեց, առաջ անցնելով աշխարհի երկու չեմպիոններից, վկայում է, որ

ուժեղագույնի կոչումն համար դարձրել են նրա փուլ է թեակոխում:

Սփյուռահայ շախմատիստների առաջին հնգյակն այսպիսի տես ունի. 1. Գարի Կասպարով (Ռուսաստան) 2849, 2. Սերգեյ Մովսիսյան (Չեխիա) 2661, 3. Յուրի Դոխտյան (Ռուսաստան) 2580, 4. Վիգեն Միրունյան (Չեխիա) 2522, 5. Գեորգի Բագսուրով (Վրաստան) 2519 միավոր:

Ուժեղագույն սփյուռահայ շախմատիստների գրոսմայստր էլիմիա Սկրիպնիկ-Լոթինն է (Սուդոլովա, 2450):

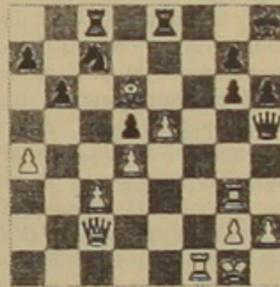
Ինչպես նշեցինք, շախմատի միջազգային ֆեդերացիայի ցուցակում ընդգրկված մեր հայրենակիցները ներկայացնում են մի փանի տասնյակ երկրներ: Նրանց թվում, այնպիսի «շախմատային» երկրների կողմին, ինչպիսիք են Ռուսաստանը, Ուկրաինան, Վրաստանը, ԱՄՆ-ը, Անգլիան, Չեխիան, Բուլղարիան, տեղ են գտել Նոր Զելանդիան, Թուրիան, Պաղեստինը... Ընդ որում, ուժեղագույններից կարելի է թե տղամարդկանց, թե կանանց բավականին մարտունակ «հավաքակազմեր» ստեղծել:

Վերջում շախմատիստների ուժառույթները ներկայացնենք Վեյկ ան Չեեում խաղացված մի տարի, որում աշխարհի 13-րդ չեմպիոնը վս-

տահ հաղթանակ տարավ բարձրագույն շիտոսի կոչումն երբեմնի հավակնորդի նկատմամբ:

ԿԱՍՊԱՐՈՎ-ՉԻՐՈՎ Ռուսական դարձի

1.e4 e5 2.ՉՈՒՅ 2.f6 3.ՉՉ5 d6 4.ՉՈՒՅ 2.e4 5.d4 d5 6.Չd3 Չd6 7.0-0 0-0 8.e4 e6 9.Չc2 Չa6 10.a3 Չg4 11.Չe5 Չh5 12.cd5 cd5 13.Չc3 Չc3 14.bc3 Չh8 15.f4 Չe5 16.fe5 Չg6 17.a4 Չd7 18.Չa3 Չfe8 19.Չg6 fe6 20.Չh3 b6 21.Չd6 Չc7 22.Չf3 Չac8 23.Չaf1 b6 24.Չc2 Չg4 25.Չg3 Չh5 26.Չh3 Չg5 27.Չg3 Չh5

28.Չc7 Չc7 29.Չg6 Չh4 30.h3 Չd4 31.cd4 Չc2 32.Չf7 Չg8 33.Չd6 Չc4 34.Չd5 Չa4 35.Չd7 Չa1 36.Չf2 Չa2 37.Չf3 Չh7 38.e6 Չg6 39.d5 Չe8 40.Չc7 Չe8 41.g4 a5 42.Չg7 Չf6 43.Չg7 Չe5 44.Չf5 Չd4 45.e7 տետրը հանձնվեցին:

Ֆրանսիայի հավաքականը՝ աշխարհի չեմպիոն

Ավարտվեց Ֆրանսիայում անցկացվող հանդուրի աշխարհի շախմատի ցուցանալիս Ֆրանսիայի հավաքականի ծեղկազարդները: Նրանք նախ հաղթեցին իրենց ենթախմբում, ապա Կառնեյի մասին փլեյ օֆի բոլոր հանդիպումները: Եզրափակիչ խաղում 28-25 հավաքված մարտության մասնակցող միջին այդ աշխարհի չեմպիոնի կոչումը կրող Վեյկներին Ֆրանսիայի հավաքականը դարձավ չեմպիոն: Արժաթե մեդալին արժանացավ Չվեդիայի ընտանին, իսկ բրոնզը բաժին հասավ հարավսլավացիներին, որոնք երրորդ տեղի համար դարձան 27-17 հավաքված առավելության հասան եզրույթի հավաքականի նկատմամբ: Ի դեպ, վերջինս առաջնության ամենախոշոր անակնկալը մասնաշախմատի ֆուտուր եզրափակիչում հաղթելով Սիդնեյի օլիմպիադայի չեմպիոն Ռուսաստանի հավաքականին: Ռուսներն ի վերջո գրավեցին վեցերորդ տեղը, վերջին խաղում անսովոր՝ 38-40 հավաքված մարտություն կրելով Խոսիայի հավաքականից:

Ի՞նչ կորուցի հասուն հանձնախումբը

Այսօր կվճռվի ռուս աշխարհակազմերի Դմիտրի Վասիլևի բախտը: Մեկ Եվրոպայի առաջնության միջազգային ֆեդերացիան հայտնեց, որ «Չորս աշխարհների մրցաբաժնի» Գերմանիայում անցկացված փուլից հետո Վասիլևի դրոշմը ստուգվելու դրական արդյունք է սպասվում: Մարզիկի օրգանիզմում եղել է ֆուրուսիկի արգելված դեղամիջոցը: Այժմ 21-ամյա ռուսացի աշխարհակազմերից երկամյա որակազրկում է ստացնում: Այդ դեպքում սաղանդավոր մարզիկը, որի հետ ռուսները մեծ հույսեր են կապում, հնարավորություն չի ունենա հանդես գալու Սուր Լեյվ Սիդնեյում անցկացվելիք ծննդային օլիմպիադայում: Վասիլևն առում է, որ ֆուրուսիկի օգտագործել է ֆալս ժամանակակից նյութակազմի մոտ ղրոմիկը չէ հայտնաբերվել, ֆանի որ, մասնագետների կարծիքով, դրա օգտագործումը միայն խանգարել կարող է այդ մարզածուի ներկայացուցիչներին:

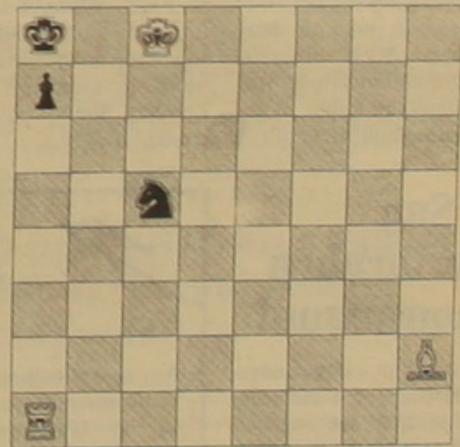
ՀՈՒԵՅ

Հյուսիսային Ամերիկա-աշխարհի հավաքական՝ 14-12

51-րդ անգամ անցկացվեց NHL-ի բոլոր աստղերի մրցախաղը: Վերջին 4 հանդիպումներում մրցում են Հյուսիսային Ամերիկայի և աշխարհի (Եվրոպայի) հավաքականները: Ավանդական այս մրցախաղերը միշտ էլ մեծ հետաքրքրություն են առաջացնում և ընթացում են գրավիչ դրամայով: Այս անգամ էլ կանադական Դենվեր ֆալկոն «Պեդսի Սենեթ» մարզադաշտում հավաքված մարզասերներն ու բազմամիլիոն հեռուստահիստներն ակամա տեսնեցին իսկական հոկեյի ժողովուրդը: Կողմերը հարձակողական խաղ ցուցադրեցին, և հանդիպումը բավականին արդյունավետ ստացվեց. այն ավարտվեց 14-12 հավաքված իսկական հոկեյի խաղով: Աշխարհի հավաքականի կազմում հասկալիցաբար հաջող խաղացին Վեյկ իսկանիստները:

Փորձե՛ք լուծել

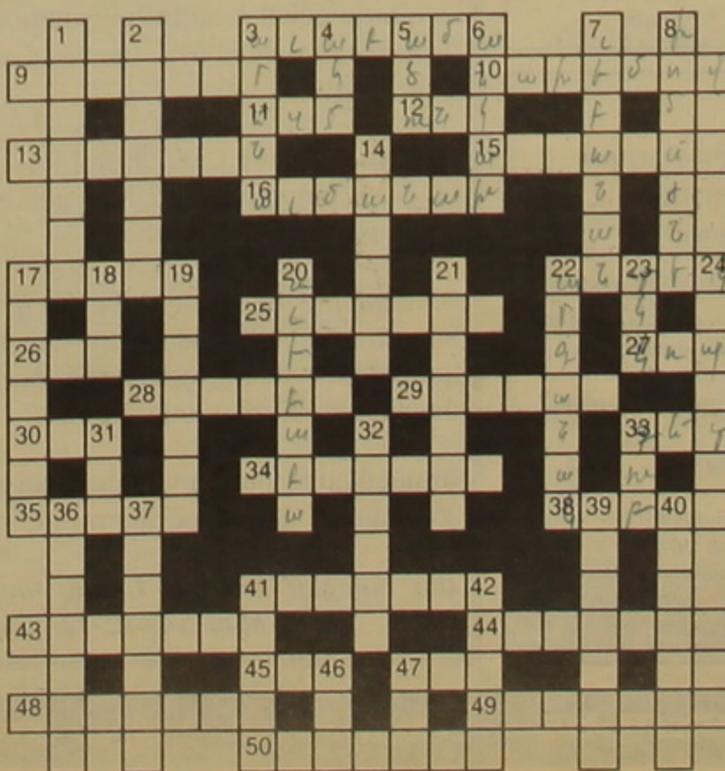
Մաս 3 փայլից

Մեր տղազած մախոդը 3 փայլանի խնդրի լուծումն է 1.e8L Uc5 2.Եե6; 1...Uc3 2.Եե2:

Նախորդ համարում տրամաբանական մրցանակային խաչբառի դասասխանները

- Ուղղահայաց
1. Գալա: 2. Դողե: 3. Սարո: 4. Հավի: 5. Բարո: 6. Լուծա: 7. Չոնի: 8. Ֆանա: 9. Ամարա: 10. Գանա: 11. «Անյար»: 12. Շանթ: 13. Չորու: 14. Գին: 15. Վիոլա: 16. Տկար: 17. Անգարա: 18. Մավր: 19. Լաոս: 20. Նիպարա: 21. Ուր: 22. Տարի: 23. Իոնա: 4. Պելսոն: 23. Ոֆա: 24. Ուն: 25. Կար: 26. Տոր: 27. Ասրոն: 28. Աֆեր: 29. Տիսան: 30. Լոբ: 31. Գսի: 32. Աղուն: 33. Եզր: 34. Ինի:

- Հորիզոնական
1. Մարդու: 1. Մագա: 3. Վալեր: 2. Ֆրան: 2ա. Վասման: 3 «Ամեն»: 4. Ալո: 5. Նիպոն: 6. Կանիոն: 7. Նարո: 8. «Նիկո»: 9. Լասվիա: 10. Արոս: 11. Աղա: 12. Լորկա: 13. Սրո: 14. Սու: 15. Ինգմար: 16. Արա: 17. Ոչոն: 18. Մարտ: 19. Սիսալ: 20. Ագրա: 21. Կաֆի: 23. Տիր: 2. Ֆեր: 22. Տալ: 24. «Ոզնի»: 25. Եղբուհ: 26. Սուր: 27. Չան: 28. Նիս:

Ուղղահայաց

1. Նար-Պոս: «Վերջին մոնիկաններ» դասավանդի հեղինակը: 2. Պետություն Արևմտյան Աֆրիկայում: 3. Մրցատարած: 4. Հողի մակերեսի չափ: 5. Մարզ: ... 6. Ուրիշից կախում չունեցող, ինքնուրույն: 7. Պետություն Սերբիայում: 8. Իրանի իսլամական հեղափոխության առաջնորդը: 14. Հավաքող փոփոխություն, ախար: 17. Ալ. Դյունայի վեպերից: 18. Գետ Եվրոպայում: 19. Մարզ Ռուսաստանում: 20. «...ն է իր 40 ավազակները»: 21. Լեոնաբոյա Սեանա լճի հյուսիս-արևելյան ափին: 22. Մասրու: 23. Տարած: 24. Գյուղ Հայաստանում, Արևիկան ֆալսից հյուսիս-արևելք: 31. Մարզագետի ծածկույթը: 32. Նախադասության անդամ: 33. Չան: ... 36. Վենետիկյան իրավաբանություն: 37. Լեոնաբոյա Հայաստանում: 39. Վլանցո դուստր Սաթենիկին փայտեցող հայոց արհամ: 40. Արմավենու տերերի տեսով ծեղկազարդված զարդանիվ, ծակցունագար: 41. Բուրգոնական ժայռափոր սաճարներով հարուստ հնավայր Հնդկաստանում: 42. Տանը և ամենուրեք օգտագործվող անհրաժեշտ իր: 46. Դեմի: ... 47. Սուրենի որեզիդներ:

Հորիզոնական

3. Նահանգ ԱՄՆ-ում: 9. Նրա արձանը կանգնեցված է Փարիզի Շան գե-լից մայրուղու և ժան Գուտոն փողոցի միջև ընկած տարածքում Սիմոն: ... 10. Ռուս ծովակալ: 11. Ծայր, վերջ, սահման: ... 12. Կանթ: ... 13. Նրա հերոսը կոմիսար Մեդեն է: 15. Արևմտյան Հայաստանում անուշահամ խնձորի տեսակը: 16. Գրական ժողովածու: 17. Մարմնի մաս: ... 22. Չ. Խալափայի «Որե՛ղ էիր, մարդ Աստու» վեպի հերոսներից: 25. Իսլամական ազգային խաղ: 26. Երկաթափական մարմին: 27. Ալեքսանդրի Եվրոպական մաթեմատիկական ծածկույթը: 28. Արագիլի տեսակ: 29. «Պանծալի աղապա» կինոնկարի հայ ռեժիսորը: 30. Կաղ: 33. Ջիբրալթարի հոսանք: 34. Բաժանորդը այլ բառով: 35. Հայաստանյան երգչախումբ «... հայոց»: 38. Հաստ չվան, դարան: 41. Շրտուսի օղեբան: 43. Նավահանգստային ֆալս Կիլոտոսում: 44. Դանթեի «Դժոխքում» նկարագրված վայրերից: 45. Ճարտարապետական տար: 47. «Կայծից ... կրկնվի»: 48. Թանաքագետ, ... 49. Լեոնաբոյա «Դիմակահանդեսի» հերոսներից: 50. Այստեղ կրակը միշտ վառ է եղել:

Մրցանակային հաջող խաչբառը կտրամաբանական «Ազգի» փետրվարի 10-ի համարում: Փորձե՛ք լուծել, և արժեքավոր մրցանակը Ձերն է:

Կազմեց է ԱԿՏԻՍՅԱՆԸ

